

GŁOS RADOMSKI

Dziennik społeczny, polityczny i literacki poświęcony głównie sprawom Ziemi Radomskiej.

Prenumerata w Rademiu wynosi:
 Miesięcznie 5 k. — h.
 Z odnośnieniem do domu . . . 6 k. — h.
Na prowincji z przesyłką pocztową:
 Miesięcznie 6 k. — h.

Adres Redakcji i Administracji: ulica Lubelska № 46, dom Hempla.
 Redakcja otwarte od 11 do 12 i od 4 do 5 po poł. Administracja od 9 do 1 i od 3 do 6 po poł.
 Rękopisów niezastreżonych Redakcja nie zwraca.

Numer pojedynczy 30 halerzy.
 Głos Radomski nabywać i prenumerować można we wszystkich Księgarniach, w Sklepie spożywczym p. Władysławy Adamskiej, Lubelska № 72; w Składach Win i Towarów Kolonialnych: M. Paschalskiego, ulica Warszawska; Grajnera, ulica Skaryszewska № 16; J. Nitkowskiego, róg ul. Długiej i Szerokiej.

Cena ogłoszeń:
 Na 1 str. wiersz drobnym pismem 2 k. — h.
 • III 1 „20“
 • IV — „60“
 Drobne za wyraz — „20“

KINO Y. CZARY. Pierwszy obraz z serii na rok 1918/19 r.
Czarowna bajka miłości

Arcydzieło sztuki kinematograficznej.
 poetyczny romans nad pięknym Bosforem w 6-ciu częściach, ze słynną polską gwiazdą w głównej roli **HEŁĄ MOJĄ.**

Obrazy ilustruje artystyczny kwartet pod dyrekcją p. Fogelmana.

TEATR
„CORSO“

Kościelna 9.

Tylko 4 dni — Czwartek, Piątek, Sobota i Niedziela.
„SPOTWARZONA“
 Słynna Amerykańska serja „World“ wzruszający dramat małżeński w 4 cz. z znakomitą artystką **Klarą Jung.**
Pikuś i nowe mody przewyborna farsa w 2 częściach
 Koncertowy kwintet pod kierunkiem p. W. JANISZEWSKIEGO.
 Zmiany programów w **Poniedziałki i Czwartki.**
 Szczegóły w programach. Zarząd.

DZIS W „MIRAŻU“ — ACH TEN RADOM! —
 Od Czwartku 24 października 1918 r.
 Rzec aktualna — Jot'a

Dnia 4-go listopada rozpocznie się **W LUBLINIE** wieczorowy jednoroczny kurs przygotowawczy do **EGZAMINU DOJRZAŁOŚCI (matury).**
 !! Ciało profesorskie szkół filologicznych !!
 Informacje i zgłoszenia: Kancelarja czynna od 7—9 wieczorem.
 Lublin, Ogrodowa 10. 1103-2

Koncesjonowany Kantor Wymiany
 Lubelska 25
 kupuje i sprzedaje korony, marki, ruble, monety złote i srebrne. Wymiana skutecznia się na najdogodniejszych warunkach. Kantor czynny codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz. bez przerwy. 956-1

TELEGRAMY.
Komunikat niemiecki.
ZACHODNIA WIDOWNIA WOJNY.

BERLIN, 22 października (B.K.).
 Donoszą urzędownie:
 Nieprzyjaciel próbował kilkakrotnie przekroczyć Lys i Skaldę. Na północo-wschód i południo-wschód od Courtrai ruszył dużymi siłami naprzód, został jednak wszędzie odparty ze stratami. Odparliśmy francuskie ataki na północ od La Serre i na szerokim froncie między Oise i La Serre. Na wyżynach nad Aisną na wschód od Vouziers trwały gwałtowne walki. Utrzymano przeciw gwałtownym atakom wzdłuż na

wschód od Vandy między Ballay i Chamstres i na północ od Falaise. Amerykańskie ataki na północ od Somme w rance i na szerszym froncie po obu stronach Bantheville chybiły wśród wysokich strat nieprzyjaciela.
 BERLIN, 22 październ. (Wieczorem). (B. K.). Donoszą urzędownie: Silne ataki we Flandrii na południo-zachód od Deinze i na wschód od Courtrai przyniosły nieprzyjacielowi tylko miejscowy ograniczony zysk terenowy. Na wschodnim brzegu Aisne i po obu stronach Vouziers i na wschód od Aire rozchwyła się gwałtowne ataki Francuzów.
 Pierwszy jenerał kwatermistrz Ludendorff.
Anglicy w odpowiedzi Niemiec.
 WIEDEŃ, 22 paździer. (B. K.). Po otrzymaniu niemieckiej odpowiedzi, zastał natychmiast zwołane nadzwyczajne posiedzenie gabinetu angielskiego. Według „Central News“ odpowiedź niemiecka umyślnie jest niezręcznie napisana, ażeby wciągnąć koalicję w dłuższą wymianę zdań.

Odpowiedź niemiecka nie uznaje pokonania Niemiec, i pomija wszystkie zasadnicze warunki pokoju. Ponieważ niemiecka odpowiedź obecna jest mniej zrozumiałą, niż poprzednia, będzie ona bez najmniejszej wątpliwości odrzucona.

Warunki koalicji.
 WIEDEŃ, 22 paździer. (B. K.). Do „Az Estu“ donoszą ze Sztokholmu. Warunki zawieszenia broni koalicji będą następujące:
 1. Ewakuacja Metz i Strasburga.
 2. Ustąpienie wyspy Helgolandu i Kieju.
 3. Wydanie wszystkich łodzi podwodnych i całej floty handlowej.
 Bez wykonania tych warunków nie może być przeprowadzone zawieszenie broni.

Niezawisłość Węgier.
 BUDAPESZT, 22 paźdz. (B. K.). W sejmie węgierskim uzasadniał hr. Karolyi swój wniosek zmierzający do bezwzględnego uchwalenia ustawy o stworzeniu niezawisłych Węgier. Wezwał rząd do zawarcia natychmiastowego pokoju, powrotu do domu węgierskich pułków, rozwiązania przymierza z Niemcami i zakazu wywozu środków żywności z Węgier. Mówca zakończył: „działajcie, gdyż w przeciwnym razie ja zdecyduję się działać!“

Sprostowanie
 WIEDEŃ, 21 paźdz. (B. K.). Szwedzki poseł doręczył dziś ministerjum spraw zagranicznych, odpowiedź rządu Stanów

Zjednoczonych Ameryki na notę austro-węgierskiego rządu z dnia 4 b. m. Tekst noty zgadza się z tekstem ogłoszonym na mocy doniesienia Reutersa z dnia 19 b. m., prócz jednego błędu, mianowicie w pierwszym zdaniu drugiego ustępu winno być „stanowisko“ zamiast „kompetencja“.

Niemcy austrjaccy ogłosili samodzielność.
 Wtorek, 22 października (B. K.). W sali Sejmu dolno-austrjackiego obradowało wczoraj niemieckie zgromadzenie narodowe.
 Zebranie zagał poseł Waldner, który z polecenia wszystkich stronnictw niemieckich zaprosił na obrady wszystkich niemieckich posłów do Rady państwa, ażeby jako jego reprezentacja wybrana uroczyście ogłosiła prawo samostanowienia o sobie, o własnej, niezawisłej państwowości i powzięła zasadnicze uchwały dla państwa niemiecko-austrjackiego.
 Prezydentami wybrano: Dinghofera (niemiecka narodowa partja), Seitzę (soc. dem.), Finka (chrześc.- społ.).
 Zgromadzenie przyjęło następnie jednomyślnie rezolucję, w której wyrażono stanowczość narodu niemieckiego w Austrii co do samookreślenia przyszłego porządku państwowego, utworzenia samodzielnego państwa austrjacksko-niemieckiego i uregulowanie jego stosunków do innych narodowości przez swobodną umowę.
 Niemiecko-austrjackie państwo domaga się władzy nad całym obszarem osiedlenia Niemców, zwłaszcza także w krajach sudeckich. Wszelkiej aneksji obszarów zamieszkałych przez niemieckich włóścian, robotników i obywateli przez inną narodowość przeciwdziałać się będzie jaknajstanowczoj. Dostęp do morza Adrjatyckiego musi być zapewniony. Aż do wyboru konstytuandy naród niemiecki w Austrii reprezentowany będzie przez ogół niemieckich posłów do Rady państwa,—jako prowizoryczne

zgrupowanie narodowe niemieckiej Austrii. To zgrupowanie domaga się, by aż do zebrania się konstytuancy narodowej, miało prawo reprezentowania narodu niemieckiego w Austrii przy rokowaniach pokojowych, — prowadzenia rokowań z innymi narodowościami w sprawie oddania administracji nowym państwu narodowym i w sprawie nowego ukształtowania stosunków między narodami.

Dla załatwienia tych zadań zgrupowanie uchwała wybór komisji wykonawczej z 20 członków, polecając jej wypracowanie wniosków co do konstytucji państwa niemiecko-austriackiego, reprezentowanie wobec rządu wspólnego i rządu austriackiego, jakoteż wobec innych narodów, — narodu niemieckiego aż do chwili utworzenia niemiecko-austriackiego rządu. Dalej uchwalono wybór komisji dla wypracowania ordynacji wyborczej konstytuancy.

Po przyjęciu tej rezolucji przewodniczący Seitz enuncjuje utworzenie prowizorycznego zebrania narodowego Niemieckiej Austrii.

Pos. Adler odczytał oświadczenie wyrażające gotowość zjednoczenia się z innymi sąsiednimi narodami w swobodny związek narodów, jeżeli one tego pragną wśród warunków możliwych do przyjęcia, w przeciwnym razie niemieckie państwo austriackie musiałyby się przyłączyć do państwa niemieckiego w formie odrębnego państwa związkowego.

Rezolucja wyraża dalej życzenie, aby zgrupowanie narodowe utworzyło rząd niemiecko-austriacki celem samodzielnego prowadzenia rokowań pokojowych i objęcia całej wewnętrznej administracji w Austrii niemieckiej, a zwłaszcza publicznej służby żywnościowej, wobec tego, że Czesi wstrzymują dowóz żywności, aby przeprowadzić swoje żądania narodowe.

W końcu przyjęto wnioski, polecając wydziałowi wykonawczemu, aby przeprowadził dyskusję nad położeniem stworzonym przez odpowiedź Wilsona i aby przedłożył wnioski zgromadzeniu narodowemu.

Przejęcie kolei.

Do Warszawy przybył przedstawiciel lubelskiego związku kolejarzy Polaków delegowany do Warszawy celem porozumienia się z centralą kolejarzy w sprawie obsadzenia przez Polaków stanowisk na kolejach w okupacji austriackiej z chwilą opuszczenia terytorium przez wojska austriackie.

Od przybyłego przedstawiciela kolejarzy „Przebieg Wieczorny“ otrzymał następujące informacje:

„P. Liposcał zawiadomił delegatów społeczeństwa polskiego, że koleje zostaną oddane, ale jak prędko, określić tego nie może. Telegrafował w tej sprawie do głównej kwatery armji.

„W oczekiwaniu objęcia kolejnictwa lubelska organizacja kolejarzy prowizorycznie powyznaczala już kandydatów na wszystkie posady (rozporządza tysiąc kilkaset członkami).

„Przejęcie więc kolejnictwa w okupacji austriackiej odbyć się może w każdej chwili“.

Manifestacja lwowska.

W ubiegłą niedzielę o godz. 10 rano we Lwowie odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele archikatedralnym, zaś o godz. 12 w południe posiedzenie w Ratuszu.

Posiedzenie zajął dr Stesłowicz, poczem imieniem prezydium prof. Chłmatacz wygłosił przemówienie, zaznaczając nierozdzielność Lwowa z Polską i polskością. Wspomniał także o kwestji ruskiej wyrażając ufność, że Polacy, wolni od postronnej ingerencji wzajemne stosunki w tej części dawnej Rzeczypospolitej zgodnie z Rusinami ustala.

W rezolucji przyjętej przez aklamację, uchwała Rada miejska wyrazić Radzie Regencyjnej najżywszą radość z powodu ogłoszenia manifestu, oraz wybrać delegację z sześciu radnych, która wraz z prezydium miasta uda się w najbliższym czasie do Warszawy i złoży Radzie Regencyjnej hołd.

Rezolucje Rady miejskiej zostały odczytane tłumowi, który zwartą masą wypełniał plac przed ratuszem. Tu przemawiało kilku mówców.

Pochód nie był wcale zamierzony, niemniej masy uczestników udały się przed pomnik Mickiewicza, gdzie pierwszy przemówił poseł hr. Skarbek, wznosząc okrzyk na cześć Paderewskiego i działaczy polskich w Paryżu. Następnie dwóch reprezentantów młodzieży akademickiej przemawiało na cześć Piłsudskiego i Hallera. Po odśpiewaniu „Jeszcze Polska nie zginęła“ i „Roty“ Konopnickiej, kilk tysięczny tłum rozszedł się spokojnie

Wiec polski w Berlinie.

Korzystając z okresu wyborczego, ze względu na odbywające się obecnie w Berlinie wybory z okręgu pierwszego, Polacy urządzili w Berlinie w niedzielę ubiegłą wielki wiec, który stał się manifestacją narodową.

Przyjęto następującą rezolucję: „Polacy, zebrani na wiecu przedwborczym I-go okręgu Berlina, w liczbie przeszło 1,500 osób, witają odezwę narodu polskiego pod zaborem pruskim z nieopisaną radością, jako jedomyślny wyraz nieprzedawnionych, a sprawiedliwych naszych praw narodowych i politycznych.

Zebrani, uważając naszą organizację narodową jako upoważnioną do wyrażania publicznej opinji, przyrzekają działać tylko i jedynie według ich wskazówek, by stać się godnymi obywatelami wolnej, niepodległej a zjednoczonej Polski“.

Znamienne!

W pismach kaliskich zamieszczono następujące obwieszczenie:

„Ubiegłej nocy zniszczone zostały w wielu miejscach przewodniki telegraficzne i telefoniczne

Sledztwo natychmiast wdrożone zostało. Czuj się zmuszony do podciągnięcia gmin, wsi i majątków do skutecznej ochrony linii komunikacyjnych (dróg żelaznych, przewodników telegraficznych i telefonicznych) i za każde uszkodzenie uczynić je surowo odpowiedzialnymi.

Spodziewać się należy dotkliwych kontrybucji pieniężnych, zabierania zakładników, obsadzenia miejscowości silnymi komendami wojskowymi.

Zresztą odsyłam do rozporządzenia jenerał-gubernatorstwa z dnia 8 lutego 1916 roku, według którego tego rodzaju przestępstwa zasadniczo karane będą śmiercią.

Gubernator wojskowy Sontag, jenerał-porucznik“.

Kalisz, d. 16 października 1918 r.

Cambrai podpalone i wysadzone w powietrze.

„Matin“ z d. 11 b. m. zamieszcza depeszę z frontu angielskiego z d. 9 b. m. pod tytułem: „Nowa zbrodnia niemiecka“, w której donosi:

Rano donieśliśmy, iż wojska angielskie weszły do Cambrai i były zdumione znalezieniem miasta w dość dobrym stanie. A oto o godz. 10 m. 10 rano dała się słyszeć serja eksplozji w dzielnicy, sąsiadującej z katedrą. To miasto zaczęło wylać w powietrze wskutek wybuchu min, a jednocześnie wybuchy poczęły pożary, tak iż wkrótce ulice sąsiadujące z katedrą i plac d'Armes tworzyły jedno ognisko. Pożar rozszerzał się na inne dzielnice miasta. Wybuchy trwają. Korespondent wyraża zdumienie, iż stało się to w momencie, gdy Niemcy proszą o pokój.

Uchwały rządu syberyjskiego.

(Kg) Według doniesień z Omska, prowizoryczny rząd syberyjski po długich naradach powziął następujące uchwały, które zostały rządom koalicyi zakomunikowane:

1. Unieważnienie pokoju brzeskiego.
2. Utworzenie państwa rosyjskiego federacyjnego, w dawnych granicach, jako republiki.
3. Uwolnienie od rządu bolszewików.
4. Przywrócenie frontu.
5. Utrzymanie przymierza z koalicyją.

Szlachta czeska z narodem.

Pisma donoszą, że austriacka izba panów odbędzie prawdopodobnie ostatnie posiedzenie, na którym czescy członkowie złożą deklarację, że stoją bezwzględnie na stanowisku uchwał w Pradze.

Czesi wymagają uznania ich rządu.

W związku z ostatnią notą Wilsona do Austrii ze strony „Związku czeskiego“ oświadczone prezydentowi ministrów Husarkowi, że Czechów można zadowolnić tylko przez natychmiastowe ustalenie i uznanie czeskiego rządu.

Rząd czeski byłby w możności prowadzić rokowania z rządem niemiecko-austriackim i tylko taki rząd mógłby układać się ze starą Austrią w sprawie likwidacji. To stanowisko zignorowano i manifest pomimo to wydano.

Proklamacja Rady narodowej Słowian południowych.

Rada narodowa ogłosiła proklamację, podpisaną przez prezydenta dr. Korosca, żądającą imieniem Kroatów, Serbów i Słoweńców:

1. Zjednoczenia wszystkich Kroatów i Słoweńców w państwie narodowym na terytorjum etnograficznym bez względu na obecne granice krajowe lub państwowe.

2. Reprezentacji Kroatów, Serbów i Słoweńców na kongresie pokojowym.

Dalej proklamacja protestuje przeciw manifestowi cesarza Karola jako rozwiązaniu parcjalnemu, zapoznającemu między narodowy charakter zagadnienia i żąda urzędzenia nowego państwa na zasadach demokratycznych.

Niemcy ogłaszają amnestję polityczną w Belgji.

Jenerał gubernator belgijski wydał amnestję dla wszystkich Belgijczyków i obywateli państw neutralnych, skazanych przez sądy wojskowe w obszarze generalnej gubernji na kary.

Ciężka klęska bolszewików.

Na Uralu 8.000 bolszewików, którzy posuwali się ku Jekaterynburgowi, poniosło ciężką klęskę od Czecho-Słowaków. Zginęło 1.000 bolszewików, zdobyto 3 pociągi pancerne, 11 lokomotyw, 60 karabinów maszynowych.

Kronika polityczna.

W dniu 21-go b. m. p. Świeżyński konferował ze stronnictwami aktywnymi, ludowymi, Narodowym Związkiem robotniczym i sekretarjatem Koła międzypartyjnego w celu ustalenia listy ministrów.

P. Świeżyński ma przedstawić skład gabinetu Radzie regencyjnej do zatwierdzenia. Jak słyhać, lista gabinetu ma być albo w całości przyjęta, albo w całości odrzucona.

Gabinet składać się będzie z 14 lub więcej ministrów, przyczem przewidywani są ministrowie bez teki i reprezentujący poszczególne dzielnice.

W dniu 21 b. m. odbyło się w Warszawie posiedzenie komisji międzypartyjnej do ustalenia zasad organizacyjnych Rady narodowej. Przedstawiciele Koła międzypartyjnego wystąpili z wnioskiem zdjęcia z porządku dziennego sprawy Rady narodowej i rozwiązania komisji, z powodu, że lewica demokratyczna nie bierze udziału w pracach komisji i że bez lewicy utworzenie Rady narodowej nie byłoby celowe. Wszyscy członkowie komisji podzielili powyższe wywody przedstawicieli Koła międzypartyjnego i postanowili komisję rozwiązać.

Ze strony niemieckiego krajowego urzędu zbożowego oświadczone ministerjum spraw wewnętrznych, iż urząd gotów jest przekazać ministerjum całą swoją organizację i remanent zboża.

W komisaryacie austriackim w Warszawie odbyło się posiedzenie przedstawicieli władz austriacko-węgierskich z członkami komisji rządowej polskiej w sprawie przejmowania administracji przez rząd polski w okupacji austriackiej. Ze strony władz austriackich obecni byli: delegat c. i k. ministerjum spraw zagranicznych i poseł upoważniony von Ugron, przedstawiciel głównej komendy wojskowej Eichhof i radca Hausner. Ustalono, że rząd polski może natychmiast przystępować do obejmowania administracji.

Komitet polski w Wilnie nadesłał do Rady regencyjnej pismo, w którym w imieniu wszystkich warstw polskiej ludności wyraża niezłomną wolę połączenia się z Polską. Proklamowanie niepodległego, zjednoczonego państwa polskiego było z niewymowną radością odczuwane przez Polaków na Litwie.

Rada regencyjna ma wydać dekret o poborze do wojska. Dekret powoła pod broń rocznik z r. 1897, t. j. tych mężczyzn, którzy w tym roku ukończyli 21 lat.

Dla przeprowadzenia rekrutacji utworzono 10 komisji poborowych, które czynne będą w główniejszych miastach Królestwa Polskiego.

Należy zaznaczyć, że obok poboru w dalszym ciągu odbywać się będzie werbunek doprowolny.

Zgłaszanie się ochotników postępuje szybko. W tych dniach spodziewany jest przyjazd do Warszawy większych partji rekrutów z Sosnowca, Częstochowy i Włocławka. Kresy wschodnie również dają pewną liczbę rekrutów. Jest to materiał wartosciowy zarówno pod względem fizycznym jak i ideowym.

W ostatnich dniach przyjechali do Warszawy oficerowie b. polskiego korpusu posiłkowego, znani z procesu w Marmarosz-Sziget: kapitan Lewartowski, kap. Bobrowski, kap. Baczyński, kap. Gorecki, mianowany majorem i powołany do prac w komisji wojskowej i inni.

ZGROMADZENIE

b. wojskowych polskich w Lublinie.

Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

W dniu 19 b. m. o godz. 5-ej po poł. odbyło się w Lublinie tłumne zgromadzenie b. wojskowych polskich z różnych formacji, a więc b. legionistów i Dowborczyków z udziałem b. członków armji rosyjskiej i innych.

Po ukonstytuowaniu się zebrania i wyboru przewodniczącego z pośród b. oficerów i Korpusu jen. Dowbor Muśnickiego, zgromadzenie, po ożywionej dłuższej dyskusji uchwalilo jednogłośnie zgłoszony przez jednego z b. legionistów projekt rezolucji w następującym brzmieniu:

Zebrani w dniu 19 października 1918 roku w Lublinie Polacy wojskowi różnych formacji (Piłsudczycy, Dowborczycy i inni) uchwalają zasadniczą swą zgodą z wczorajszą rezolucją powziętą na zebraniu b. legionistów polskich i stwierdzają:

1. Że jedynym powołanym wodzem wszystkich sił zbrojnych Polski musi i może być jedynie komendant Józef Piłsudski.

2. Ze względów taktycznych jednak, oraz ze względu na obecne położenie wojenne i polityczne, zebrani postanawiają, w oczekiwaniu komendanta, przystąpić bezwzględnie do stworzenia ściślej, politycznej organizacji wojskowej, mającej, w charakterze kadry, wyzyskiwać definitywnego rozkazu komendanta lub jego upoważnionego zastępcy, pułk. Śmigłego-Rydzka.

3. Wysłać natychmiast przez kurjera żądanie kateryczne do obecnego rządu polskiego, wzgl. Rady Regencyjnej, bezwzględnie wkroczenia o uwolnienie przez najędzniejszy rząd niemiecki komendanta Piłsudskiego.

4. Wysłać kurjera do pułkownika Norwida, jako chwilowego zastępcy komendanta na części Polski, będącego pod okupacją niemiecką i austriacką, z oświadczeniem o poddaniu się jego dalszym zarządzeniom.

5. W stosunku do zawiązującej się w Lublinie „Straży bezpieczeństwa publicznego“, zebrani oświadczaają, że organizacja ta mieć może charakter wyłączny kadry milicji czy polejji wewnętrznej a nie może achodzić za kadry wojska polskiego. Zebrani nie przesadzają jednak indywidualnego wstępowania do niej poszczególnych b. wojskowych polskich.

6. Wybrać natychmiast „Komitet Wojskowy“ z trzech ludzi złożony, po jednym członku z b. legionistów, b. Dowborczyków oraz z P. O. W.

7. Komitet ten, w charakterze tymczasowej Komendy Wojskowej, ma obowiązek natychmiast przystąpić do ściślejszego organizowania kadry wojsk polskich w Lublinie na okupację austriacką Polski, przyczem ma on obowiązek wejść w kontakt natychmiastowy ze

norm, określonych w art. 1 i 2 przepisów niniejszych, mogą być na żądanie lokatora sądowo zmienne przez stosowne zredukowanie ceny komornego, poczynając od dnia 1 lipca 1918 roku, do poziomu, określonego w powyższych artykułach, jeżeli żądanie takie wniesione będzie przez lokatora w ciągu 2 miesięcy od daty ogłoszenia przepisów niniejszych. Wrazie jeżeli wyrokiem sądowym nakazana zostanie redukcja komornego, cała nadpłacona przez lokatora nadwyżka zaliczona będzie na komorne bieżące.

Art. 5. Lokatorom, o których mowa w poprzednich artykułach, właściciel domu nie może wydmówić mieszkania. Nie ubliża to wszakże prawu właściciela żądać rozwiązania umowy najmu z winy lokatora w wypadkach, przewidzianych przez kodeks cywilny.

Art. 6. Przepisy powyższe stosują się również do lokali, zajmowanych przez szkoły, ochrony, przysyłki i drobne warsztaty rzemieślnicze; nie mają natomiast zastosowania do hotelów, pensjonatów, sklepów, zakładów przemysłowych lub handlowych i do letnich mieszkań.

Art. 7. Stosowanie przepisów powyższych nie może być uchylone lub ograniczone przez umowy stron.

Art. 8. We wszystkich sprawach, wynikających z najmu mieszkań, sąd obowiązany jest skłaniać strony do pojednania, podając im właściwe ku temu powody. W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu, nakazać osobiste stawienie się stron lub, stosownie do okoliczności, zarządzającego domem tudzież złożenie przez nich w oznaczonym terminie wyjaśnień i dowodów. Na żądanie jednej ze stron lub według swego uznania, sąd władny jest zbadać strony w izbie narad.

Art. 9. Za niestawienie bez usprawiedliwionej przyczyny stron lub zarządzającego domem, jak również za odmowę złożenia przez nich wyjaśnień i dowodów, sąd może wymierzyć na winnych grzywny do wysokości 100 marek (150 koron). Za świadome złożenie przez nich fałszywych wyjaśnień sąd ma prawo wymierzyć na nich grzywnę do wysokości 500 marek (750 koron).

Grzywny będą ściągane na rzecz Królestwa Polskiego zarządu wymiaru sprawiedliwości. Od decyzji w przedmiocie wymierzenia grzywny interesowani mogą odwołać się do wyższej instancji trybem, przewidzianym dla skarg incydentalnych. Podanie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 10. Wymienieni w art. 2 i 6 lokatorzy, występujący do sądu na zasadzie ustawy niniejszej, korzystają z prawa

ubogich bez potrzeby przyszanania im tego prawa przez sąd.

Jednakże w razie rozstrzygnięcia sprawy na niekorzyść takich lokatorów, sąd może nakazać ściąganie od nich niezapłaconych wpłat i opłat.

Art. 11. Wszelkie kwestje w sprawach między właścicielami domów i lokatorami, nie objęte ustawą niniejszą, będą rozstrzygane według ogólnych przepisów prawa.

Art. 12. Ustawa niniejsza otrzyma moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Praw Królestwa Polskiego i obowiązująco będzie do d. 1 lipca 1919 r.

Rada Ministrów władna będzie uchylić tę ustawę bądź wogóle, bądź też dla poszczególnych miejscowości kraju przed powyższym terminem.

Z POLSKI I ŚWIATA.

+ Napady bandyckie. W ostatnich dniach zdarzył się znowu cały szereg napadów bandyckich w południowych powiatach Królestwa Polskiego. I tak napadło 8 października wieczorem trzech bandytów Autonię Pniaka w jego mieszkaniu w Łące, gm. Łosień, pow. Dąbrowskiego i zrabowało mu gotówką 250 rub., dwie książeczki kasy oszczędności na 1.500 i 1.000 rub. na nazwiska Teofila i Franciszki Jaworek, kartę tożsamości Joachima Pniaka oraz większą ilość ubrań i bielizny. Bandyci uzbrojeni byli w skrócone karabiny rosyjskie.

Dnia 13 października o godz. 1 po południu napadli bandyci w własnym mieszkaniu Jana Czajkowskiego w Kunicach, pow. Opatowskiego i obrabowali go doszczętnie, przy czym ciężko zranili Czajkowskiego w prawą rękę, a syna jego Józefa w rękę i w głowę. Główny sprawca Franciszek Kowalski z Jakubowic, został ujęty.

Dnia 15 października o godz. 8 i pół wieczorem wtargnęło 6-ciu bandytów uzbrojonych w rewolwery do młyna w Zagrodnicach, pow. Piotrkowskiego, należącego do Franciszka Cieszkowskiego i zrabowali 6 pasów popędowych wartości 15.000 rb. Bandyci strzelali do Cieszkowskiego i jego pomocnika i ranili ich w nogę i ramię.

Wszystkie zarządzenia celem pochwycenia tych bandytów zostały już poczynione.

OFIARY

złożone w Administr. „Głosu Radomskiego”

Na „Pomoc Koleżeńską” w gimnazjum Filologicznym. Zamiast kwiatów na imieniny p. Jadwigi Wierzbickiej, składa Jadwiga kor. 5.

W Wydz. Powiatowym Sejmiku Radomsk.

wakuje posada Naczelnika Milicji powiatowej z etatem 12.000 koron rocznie. Podania z krótkim curriculum vitae składać należy w biurze Wydziału Powiatowego — Lubelska 46 — do dnia 1 listopada r. b.

Radom, 22 IX 1918 r.

1134—3

Wydział Powiatowy.

Na Kursy Buchalteryjne

przy Stowarzyszeniu Pracowników Handl. i Przem. m. Warszawy, oddział w Radomiu

przyjmuje zapisy biuro Stowarzyszenia ul. Lubelska № 51 codziennie od godz. 7 i pół wieczór. Oplata za cały okres półroczny wynosi: dla członków koron 100, — dla nieczłonków koron 150 i może być ulszczana w czterech ratach.

1131—3

Radomskie Biuro Techniczno-Budowlane

Inżynierów i Architektów.

Radom, pl. 3-go Maja 2.

DOM TECHNICZNO-HANDLOWY

St. Brzozowski i M. J. Szmorliński

w Radomiu, Plac 3-go Maja № 1. Skład — Zgodna № 6.

Poleca:

Tekturę smołowcową, Cement, Wapno, Gwoździe, Rury wodociągowe i kanalizacyjne, Łączniki do rur, Lampki elektryczne.

Redaktor: Henryk Niedzwiedzki.

Druk „J. K. Trzebiński” — Radom.

Za pozwoleniem cenzury wojennej.

Wydawnictwo Gazety: „Głos Radomski”.

Zarząd Spółki Rolnej Radomskiej

zawiadamia, że dn. 1 listopada r. b. o godz. 11-oj rano w sali Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu odbędzie się Ogólne Zebranie Członków Spółki z następującym porządkiem dziennym:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Powiększenie akredytywy Zarządu.
3. Sprawa udzielenia ewikcji hipotecznej na nieruchomościach Spółki.
4. Zmiany w Ustawie Spółki.
5. Nowa organizacja Kooperacji Rolnej.
6. Uczestnictwo Spółki przy prowadzeniu przez Rząd Polski monopoli.
7. Bilans Polskiej Centrali Zbożowej.
8. Komunikaty Zarządu.
9. Wnioski Członków.

W razie, gdyby Ogólne Zebranie w oznaczonym terminie nie doszło do skutku dla braku przepisanej Ustawą liczby Członków, odbędzie się ono w drugim terminie, ważne bez względu liczbę uczestników w dniu 15 listopada r. b. w tymże lokalu o godzinie 10-oj rano.

W przewidywaniu, że pierwsze Zebranie nie dojdzie do skutku, Zarząd Spółki uprasza o jak najliczniejsze przybycie na Zebranie w drugim terminie, z powodu powagi spraw podlegających rozpatrzeniu.

1135—1

Ogłoszenie.

Komornik przy Królewsko-Polskim Sądzie Okręgowym w Radomiu Wł. Gaździński, zamieszkały przy ulicy Kościelnej № 4, na zasadzie art. 1030 Post. C. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 31 października 1918 roku o godzinie 10 zrana w Radomiu na placu targowym „Rajtszula” odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomego majątku, należącego do Józefa i Józefa mał. Chudzik, a składającego się z 2-eh świń i krowy ocenionego 2600 kor.

1131—1

BIURO

pośrednictwa kupna i sprzedaży

„W. Karczewski i S-ka”

w Radomiu, plac 3 Maja № 5.

MA DO SPRZEDANIA:

DOM MUROWANY z placem około 4 tysięcy łokci na jednej z pierwszorzędnych ulic w Radomiu. Cena do 300.000 tysięcy rubli. DOMEY i placu różnej wielkości.

BRYLANTY (para koleczyków) 4 i pół kor.

POSZUKUJE

Kupna i dzierżawy mniejszych i większych majątków ziemskich.

OGRODNIKA, któryby jednocześnie sam, lub kto z jego rodziny sprawował obowiązki stróża.

963—6

RYCHARSKA

Akuszka posiadająca długoletnią praktykę, udziela porad, przyjmuje panie na słabość, zamówienia na wieś, Lubelska 57

1022—11

ELEKTRYCZNE

Urządzenia instalacji oświetlenia i przenoszenia siły: w warsztatach, biurach, fabrykach i mieszkanach po cenach przystępnych.

M. Giermakowski

ul. Skaryszewska № 16.

Wyrób kasetek i klódek 982—2

Ogłoszenie.

Komornik Sądowy Ludwikowski, w Radomiu zamieszkały, w myśl art. 1030 pr. Cyw., niniejszym ogłasza, że w dniu 22 listopada 1918 roku o godzinie 10 rano przed Magistratem m. Radomia ma się odbyć sprzedaż ruchomego majątku, należącego do Antoniego Kolańskińskiego, składającego się z umeblowania, oszacowanego 900 koron.

1129—1

Potrzebne WALCE do MLYNA od 20 do 25 cali, zawiadomienia przesyłać do Administr. „Głosu Radomskiego” pod „młyn”.

1124—2

Willa Idalin pod Malczewem z 30 morgów wym ogrodem jest do sprzedania lub wdzierżawienia, Kasa Przemysłowców Wawulski.

1121—3

Młodzieniec ze średnim wykształceniem poszukuje posady. Może być do sklepu, gdziekolwiek do kancelarii reagenta, lub instytucji. Łaskawe oferty do Adm. „Głosu Radomskiego” pod „Poszukujący pracy”.

1127—2

Handlowe sady i parki rysuje, zakłada i oczyszcza, udziela wskazówek ogrodniczych T. K. Czerwiński, Techniczne biuro ogrodnicze, Radom, Lubelska 59, oficyjna.

1004—4

Podaptekarz jest potrzebny do apteki w Przytyku od 1-go listopada.

1101—4

Majątek ziemski 55 włók ornych, łąk, bogatego torfu blisko szosy, kolei, miasta, do zamiany na mniejszy z dopłatą. Wiadomość: Końskie, skrzynka pocztowa 9.

1104—1

Szpic suzka jest do sprzedania: Długa 12 A miesz. W-nych Borowskich od 3 do 6 wieczór.

1119—1

Nauczycielka muzyki, zna języki, poszukuje miejsca, najchętniej na wsi. Ogrodowa 3 m. 2.

1125—1

Koźniczka damska (futro elki) zgubiono, jadąc na dworzec kolejowy, ulicami: Lubelską i Kościelną, w niedzielę dnia 20 b. m. Uczciwego znalazcę uprasza się o odniesienie pod adresem Lubelska 55, m. 7, za dobrem wynagrodzeniem.

1122—1

Opał najlepszy i najtańszy sucha kora dębowa można dostać w detalu i hurtowo z dostawą do domów, ul. Świeża, w ogrodzie pana Welnowskiego.

1120—2

Przepisywanie i nauka na maszynie, Skaryszewska 17—3.

1058—5

ZGUBIONO dnia 21 IX wieczorem na stacji 4 plenipotencję na nazwisko Stanisława Ozdoby, łaskawego znalazcę uprasza się za wynagrodzeniem o odniesienie do adwokata p. Stanisławskiego, Plac 3-go Maja № 2.

1133—1

Zgubiono legitymację na nazwisko Juliana Witkowskiego wydaną przez Mag. Rad. dnia 14 VI 1918 r. za № 7441.

1102—1

Projekty, kosztorysy. Przedsiębiorstwa budowlane. Sprzedaż: cementu, papy, smołowca, gwoździ, przyborów kuchennych, piecowych i t.p.

Radomska Fabryka smarów

WŁAŚCICIELE

St. Brzozowski i M. J. Szmorliński „STEMAR”

BIURO SPRZEDAŻY: Radom — Plac 3-go Maja № 1.

POLECA: Oleje maszynowe i cylindrowe.

Smary do osi, trybów, smar do łań stalowych i konopnych.

Tłuszcz „Tovote'a, Dziegieć i t. p.